

Rover, Święte słowa

1.

Szukam serum na frajerów, co jak miłość moherów na helu
Głoszą prawdę jak Bierut, wierząc jak Andy w Happy Endy,
Napierdolony jak Hendrix, wylatuję z pętli,
Ty, to tamten będzie lepszy, co zaciska szczęki Nancy.
Na bok sentymenty, nawet jeśli po raz enty zmieniam flow,
Wciskając jądra do butelki po Tennessee,
Rzekłbym - nie potrafię grać jak w tempo Elvis, za to ciska selfie z handy,
Skurwysyny, przestańcie kaleczyć polski język.
Bo jeśli coś jest białe to jak polski śnieg,
A jeśli dziki zachód to nie „wild-wild west”,
Jeśli siadam na fikoł to nie nad „chair”,
Pamiętam o tym, że dziadek walczył, bym mówił chleb.
To narodowo-wyzwoleńczy nurt,
Żaden alkoholik - tylko poszedł w cug,
Kształt, pszenica, bukszpan, pszczoła - są wyjątki,
Dla mnie hip-hop z nad Wisły jest polski.

2.

Dbam o polski język, jak Jan Basara,
Nigdy nie mówię „fuck you” tylko spierdalaj,
Tam, gdzie ojcowie kleją plakat - na nim napis „wara”,
Kawał historii, co ten język niósł od dziada pradiada.
Z tej samej wody jesteś, jak polski tatarak,
Tak samo się nie zgadzasz na adopcję w homo parach,
Nawet jeśli (?)
Poświęcenie zna swą cenę zawsze odkąd jest w nas wiara.
Bo jeśli coś jest czarne to nigdy „black”
I zanim się rozwinę niech wezmę wdech,
To, co mam to światło słów, co świeci dziesiątka określeń,
Delikatny, drobny, lekki, cienki, mikry - mogę więcej podać,
Niepoprawne serce ma, a aż tak poprawny w słowach,
Że patriotów języka mogliby koronować,
Napisałem, podpisałem, zostawiam ten list do was,
Ale zajebie jak psa, gdy powiesz, że to tylko słowa.